

TEB 37 DÖNEM 2. BÖLGELERARASI TOPLANTI (ADANA) KONUŞMA METNİ

Değerli Meslektaşlarım;

Bu bölgelerarası toplantının yarınlara ilişkin kaygılarımızın tartışıldığı, ortak aklın öncülüğünde geleceğimize ilişkin kararların alındığı bir toplantı olmasını diliyorum.

Oda yöneticilerinin, delegelerin, duyarlı eczacıların katıldığı Büyük Kongreden sonra en yetkili organımız olan Bölgelerarası toplantımızın beklentilerimiz doğrultusunda gerçekleşmesini umuyorum. İnsanların bulunduğu, anıların tazelendiği hoş bir toplantının ötesine geçerek eczacı kamuoyunun beklentileri doğrultusunda çalışmalar yapılması ve kararlar alınması öncelikli beklentimizdir.

Bu toplantının Merkez Heyetinin başarılı olduğu çalışmalarının övüldüğü, başarısız uygulamalarının eleştirildiği, merkez heyetinin kendisine destek veren odalar tarafından savunulduğu, muhalif odalar tarafından sadece eleştirildiği bir toplantı olmaması için hepimizin katkı vermesi ve her türlü fedakârlığı göstermesi gerektiği kanaatindeyim.

Bu kürsüden çok saygı duyduğum bu nitelikli topluluğa akıl vermek, ders anlatmak, felsefe kitaplarından cımbızla alınmış kelimelerin etrafında dolanarak anlaşılması zor tespitlerle gündemi işgal etmek amacıyla değilim.

Geçmişimizi ve kendimizi sorgulamadan, hatalarımızdan ders çıkarmadan sorunlarımızın çözümünü içeren yeni projeler üretebilme şansımız yoktur. Meslek örgütümüz içerisinde özeleştirme mekanizmasını yeterince işletemediğimiz kanaatindeyim. Size yanlış yaptığınız söylendiği zaman kendinizi sorgulamayı denemek, karşınızdakinin ne söylediğini anlamaya çalışmak ve hata yapmış olabileceğinizi kabul edebilmek, sizleri küçültmez aksine başarıya ve doğruya yönlendirir. Örgütte görev yapan herkes gibi elbette bizlerin de eksiklikleri, hataları olmuştur. Ama bizlerin olası eksik yaptığı bazı şeyler TEB yöneticilerine yanlış yapma hakkını vermez. Bizim onları eleştirme hakkımızı ise asla elimizden alamaz.

Bizler, hatalarından ders almayı bilen, kendisini sorgulamaktan asla kaçınmayan ve sürekli kendini yenilemeye çalışan bir anlayış içerisinde olduk. Kabul edelim ki çoğumuzun kafamıza yerleştirilmiş belirli hayat biçimleri var. Ama hayat bize bunlardan farklı şeyler sunduğunda, hevesimiz kırılıyor, şaşırıp kalıyor ve kendimizi bir şekilde hedefimize ulaşamamış gibi hissediyoruz. Bu durum doğal olarak üzerimizde baskı yaratıyor.

Bizler, eczacılık alanında yaşananları, örgüt yapımızı sorguladığımızda, söylemlerimiz ve itirazlarımızda çoğu zaman azınlıkta kaldığımızı, yalnız olduğumuzu fark ediyoruz. Yalnız ve azınlıkta olduğumuzu anladığımızda ise bu düşünce bizi geleceğimiz anlamında dayanılmaz bir karamsarlığa sürüklüyor ve doğal olarak görüşlerimizi sorguluyor. Hatanın bizde olup olmadığını sorguluyoruz. Bu durum denizde fırtınanın ortasında bir sandalda olmak gibidir. Bağırırsanız da sesinizin duyulmayacağını biliyorsunuz. Ama bu noktada bile çözüm, çoğunluğa katılmak, düzenin çarklarına uymak, yani adapte olmak değildir.

Başarılı olmak, sorunlara çözüm bulabilmek için yenilenmek gereklidir.

Yeniden başlamak, yaşamak ve mücadele etmek zorunda olduğumuzu biliyoruz. Yenilenmenin cesaret istediğini, yürek istediğini biliyoruz. Geçmişini inkâr etmeden, köklerinden orijin olarak geleceğe uzanmanın tek yolu budur.

Büyük Kongre’de ifade ettiğim gibi, eczacılığın sorunlarını sadece “Sürekli değişen SUT, çalışmayan MEDULA, ilaç fiyat indirimleri, yapılan reçete kesintileri, zamanında alınamayan paralar veya tasvip etmediğimiz bir SGK protokolü” olarak algılama yanlışına düşmemeliyiz. Dolayısıyla da Eczacılığın kurtuluşunu kozmetik, dermokozmetik, mamalar ve diğer ilaç dışı ürünler gibi kısır ve geçici çözümlerde arama hatasına düşmemeliyiz.

Daha büyük düşünerek, kalıcı ve uzun vadeli projeleri hayata geçirme hedefinde olmalıyız. Mesleğimizin de meslek örgütümüzün de asıl ihtiyacı ve sizlerden beklentisi budur. Yoksa eczacılık mesleği ile ilgili olumsuz bir gelişme yaşandığında açıklamalar yaparak kamuoyu oluşturmaya çalışmak sizleri sorumluluklarınızdan arındırmaz. Çünkü sizler, şikâyet makamında değil sorun çözme makamındasınız.

Bazı uygulamalarda da artık yöntem değişikliğine gidilmesi gerektiği düşüncesindeyiz: Örneğin, sistem çalışmazsa ilaç vermeyiz yaklaşımını bugüne kadar içimize sindiremedik bundan sonra da böyle bir anlayışın içinde olmayacağız.

İnsanlara sağlık hizmeti sunmakla kutsanmış bir mesleğin mensupları olarak ekonomik kayıplarımızı gerekçe göstererek insanları sağlıksız bırakmayı yöntem olarak benimseyemeyiz. Her ne kadar bu söylem kamuoyu oluşturmak amacı ile kullanılıyorsa da bunun kabul edilebilir olmadığını söylemek durumundayız. Dönem dönem, vatandaş ile bizleri karşı karşıya bırakmaya çalıştığı için şiddetle eleştirdiğimiz siyasi iktidara karşı aynı yöntemle sonuç almaya çalışmanın ne kadar tutarlı ve etik bir davranış olduğu tartışmaya açık bir konudur.

Kriz yönetimi konusunda yetersiz kalmamız, olayların gelebileceği noktalar karşısında herhangi bir B planına sahip olmamız kısacası kendi çözümümüzü üretemiyor olmamız bu tür çelişkili uygulamalara imza atmamıza neden olmaktadır.